

**RÄTT UTRUSTNING -
EN GOD HJÄLP PÅ TRAVEN**

Det finns många olika alternativ när det gäller att utrusta hästen. Men en tumregel är att inte använda mer utrustning än vad som behövs. För ju mindre utrustning hästen har, desto friare kan den gå. Tänk på att anpassa utrustningen till varje individ. Tänk också på att en utrustningsändring ska hjälpa den friska hästen i sina rörelser, inte ta bort en rörelsestörning eller hålta. Det här materialet ska hjälpa dig att veta vilken utrustning som kan passa bäst på din häst, hur du ska anpassa den och vad du ska tänka på när du använder den. Om du vill ha ytterligare förklaringar av de specifika utrustningsdetaljerna kan du titta i utrustningsbestämmelserna som du hittar på www.travsport.se.

SELE

För att hästen ska ha så fria rörelser som möjligt är det viktigt att selen är rätt anpassad. Det finns idag olika utformningar av selar till travhästar. Det kan vara lätta selar i syntetmaterial, läderselar eller selar som ger mer mankfrihet. Om selen sitter för långt fram på manken kommer hästens bogrörelser att hämmas och det blir ett hårt tryck på bröstkotornas tornutskott. Selen måste alltid vara utrustad med ett ryggstycke och förbygel eller bröstast. I träning kan det vara en bra idé att använda dig av en bredbrösta som kopplas till vagnen. Då fördelas trycket över en större del av bringan och bogen.

Anpassning:

Sele: Däckeln ska ligga bakom manken för att undvika tryck på den. Det ska vara ungefär en handsbredd mellan armbågen och bukjorden, då finns inte någon risk för skav av gjorden.

Förbygel: Den ska inte sitta för hårt vid hästens bog. Då riskerar du att hämma hästens rörelser och den kan få skavsår av trycket från förbygeln.

Brösta: Det finns olika varianter av bröstast, bredbrösta eller en smalare bröstast. Det bästa sättet är att fästa bredbröstan till en svängel på vagnen, för bästa fördelning av trycket. Bredbrösta har en större anläggningsyta vilket är skonsammare för hästen än en smalare bröstast. Du ska få plats med minst en hand mellan bröstast och hästen.

Prova alltid ny utrustning på hästen hemma i träning. Att använda ny utrustning i samband med lopp kan ge helt andra effekter än förväntat.

Du hittar vilken utrustning som är godkänd i Svensk Travsports utrustningsbestämmelser. Det uppdateras årligen så därför är det viktigt att du besöker utrustningsbestämmelserna med jämna mellanrum för att se eventuella förändringar.

Fundera på:

Hur selar du din häst? Brukar du tänka på vilken typ av sele du har på hästen? Anpassar du selen till hästens kropp?

Övning:

Titta på några olika typer av hästar i stallet. Passar samma sele på alla hästar? Vad kan man behöva göra för att selen ska passa bra på hästen?

Bilden till vänster visar en bra anpassad sele medan bilden till höger visar en dåligt anpassad sele där den har hamnat för långt fram på manken.

VAGNAR

Hästen körs med olika vagnar beroende på om den ska träna eller tävla. I träning används en så kallad långvagn som har längre skalmar än en sulky. Då blir det en mindre vinkel från häst till vagn som gör att mer tyngd hamnar i hästens sele. Det blir mer tyngd på hästens rygg ju tyngre träningsvagn som används. I tävling används en sulky och den har kortare, mer lutande skalmar och väger mindre. Det gör att sulkyn istället lyfter hästen i selen.

Övning:

Tänker du på vilken sulky du har till din häst? Hur väljer du sulky och tror du att kuskens vikt spelar en roll i hur väl sulkyn passar till hästen? Hur många olika typer av sulkys kan du hitta under en tävlingsdag, och varför tror du att det finns så många olika typer av sulkys?

Sulky

Det är viktigt att hitta rätt storlek på sulky till din häst. En för liten sulky gör att hästen inte kan bredda och ta ut steget då den kan slå i hjulet med benen. En för stor sulky däremot gör att kuskens vikt kommer för högt upp. Då hamnar mer vikt på hästens rygg och den får svårare att balansera sig själv. Skalmarna ska ha en lutande vinkel från dess fäste på selen hela vägen ned till sitsen på sulkyn för att vikten ska fördelas rätt.

Diskutera:

Diskutera tillsammans och titta sedan på filmen "Sulkykontroll" på www.travsport.se. Gör ett sulkystest på de du använder! Hur tar du hand om dina vagnar?

HUVUDLAG

Det finns flera olika typer av huvudlag. Huvudlaget kan kombineras på många olika sätt och en viktig tumregel är att man aldrig får förhindra hästens syn framåt. Den måste alltid ha fri sikt framåt även om den är uppcheckad. Du får heller inte täcka för synen helt på ett öga.

Hel-, halv- och trekvartstängt huvudlag

De här huvudlagen har skyggglappar på vardera sida av huvudlaget. Ett helstängt huvudlag gör så att hästen kan se rakt fram men inte bakåt och synfältet är begränsat åt sidorna. Ett halvstängt eller trekvartstängt huvudlag gör så att hästen kan se framåt och åt sidorna, men inte bakåt. Helstängt och halvstängt/trekvartstängt huvudlag finns också som norskt huvudlag. Det innebär att skyggglapparna går att dra upp eller ned under tiden du kör.

Det finns två olika anledningar till att använda de här huvudlagen.

1. För att hästen är nyfiken och uppmärksam på allt i sin omgivning. Då kan ett helstängt huvudlag få hästen att fokusera rakt framåt istället för att titta på allt runtomkring.
2. För att hästen blir ”bekvämlig” av sig och saktar hellre ned farten istället för att springa förbi de andra hästarna.

Anpassning av huvudlag: Det ska sitta lagom hårt så att bittet ligger bra i hästens mun. En knuten näve ska få plats mellan ganaschen och ganaschremmen. Det bör finnas en nosrem på huvudlaget som en säkerhetsrem om bittet skulle gå av. Nosremmen ska spännas så att du fortfarande får plats med två fingrar mellan nosrygg och nosrem.

Anpassning av huvudlag med skyggglappar: Skyggglapparna ska vara centrerade i ögonhöjd, det får inte vara för tätt då det kan irritera hästens ögon. Du justerar det uppåt och nedåt med hjälp av sidostolparna som de sitter fast på. När du är nöjd med skyggglapparnas höjd, kan du också behöva justera dem utåt eller inåt. Det ska vara luft mellan skyggglappen och hästens öga. Glöm inte att släppa efter nertill på stolparna om du höjer skyggglappen och vice versa. Annars ändras bittets placering i hästens mun.

Fundera på:

Vad kan hända om huvudlaget inte är väl anpassat till hästen som det ska användas på? Vad kan det bli för konsekvenser om huvudlaget sitter för löst respektive för hårt på hästen? Vad ska man tänka på om man använder samma huvudlag till flera hästar?

Tänk på att varje häst är en individ så det är inte alltid ett helstängt huvudlag ger den effekt man vill ha. Det kan istället bli helt motsatt effekt än förväntat eftersom det är en ny upplevelse för hästen med ett förändrat synfält.

Hästen är utrustad med ett trekvartstängt huvudlag som gör det möjligt för hästen att se framåt och åt sidorna men inte rakt bakåt.

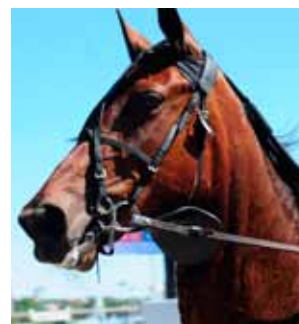
Murphybländare

Can't see back
(Mack Lobell-ludd)

Jordbländare

Halsbygel

Murphybländare

Det är en skyggklapp som bara används på en sida åt gången. Ibland kan hästen springa med huvudet åt ett specifikt håll. Då kan murphybländaren få hästen att räta upp huvudet.

Anpassning: Den ska sättas på den sida hästen ser rakt fram med. Då måste hästen räta upp huvudet för att se något eftersom synfältet har minskats på det ögat som den såg rakt fram med. Gör du tvärt om kan du förstärka den sneda huvudställningen. Sätt fast murphy'n i huvudlagets ena stolpe. Fäst den sedan i pannbandet och i nosremmen eller i checkremmen. Tänk på att den inte får riskera att lossna i något fäste då det kan irritera hästens huvud och ögon.

Det är viktigt att först kolla upp orsaken till varför hästen går snett med huvudet. Många gånger beror det på en rörelsestörning eller smärta. Utred alltid varför hästen går snett innan du tar på hästen ny utrustning.

Can't see back (Mack Lobell-ludd)

Detta är en enklare variant av trekvartsstängt huvudlag eller murphybländare.

Anpassning: Den sätts på huvudlagets stolpar med hjälp av kardborreknäppning. Du kan välja att ha det på en sida eller båda och det gör att hästen inte kan se lika mycket bakåt.

Jordbländare/ borstbländare

Om hästen blir rädd för skuggor på marken kan den antingen försöka hoppa över skuggan eller springa åt sidan. Då kan man använda sig av en jordbländare som hindrar hästen från att se nedåt men den har fri sikt framåt, på sidorna och bakåt.

Anpassning: Trä jord- eller borstbländaren över huvudlaget. Fäst den sedan i hästens nackstycke. Spänn jord- eller borstbländaren lika hårt som nosremmen, då finns ingen risk att luftvägarna trängs ihop eller att utrustningen slår mot hästens nosygg.

Halsbygel/pullburk

Hästar som ligger på hårt kan ibland dra sitt huvud närmare halsen. Det kan bidra till att hästen försämrar passagen av luft vid svalget. För att motverka detta kan man använda sig av halsbygel eller en pullburk.

Anpassning: Byt ut ganaschremmen mot en halsbygel eller pullburk. Den får inte sitta för hårt då hästens luftvägar kan tryckas ihop ännu mer. Om den sitter för löst så har den ingen bra verkan. När den är rätt anpassad ska du få plats med två fingrar mellan ganasch och halsbygel/pullburk.

Fundera på:

Hur sköter du din utrustning? Diskutera med några andra personer hur ni gör och varför? Gå sedan ut i stallet och kontrollera den utrustning som finns, är den väl skött? Hur bör man göra för att ta hand om sin utrustning på bästa sätt för säkerheten, djurskyddet och smittorisken?

Ta hand om din utrustning! Den ska hålla länge. Sliten utrustning är en olycksrisk för häst, kusk och andra ekipage på banan. En dåligt skött utrustning kan orsaka obehag och skador på hästen.

Spärrgrimma

Rätt anpassad spärrgrimma

Spärrgrimma

En del hästar springer och gapar. Då kan en spärrgrimma användas för att hästen ska hålla ihop munnen. Den sätts under hästens huvudlag, ungefär två fingrar nedanför kindbenet. Hamnar den för långt ned hämmar du hästens luftvägar och hamnar den för långt upp skaver den på kindbenet. Du ska få in ett till två fingrar på var sida om nosryggen mellan spärrgrimma och häst så att den inte dras åt för hårt.

Tänk på att du först ska ta reda på anledningen till varför hästen springer och gapar. Den kan ha sår i munnen, vargtänder eller något annat problem som irriterar.

Stänknät/Nosfladder

Stänknät

Vissa hästar vill inte "gå upp i rygg" på hästen framför. Då kan man misstänka att den är rädd för att få grus på huvudet och i ögonen. En hjälp till detta är ett stänknät.

Anpassning: Du trär stänknätet över hästens öron och fäster det på undersidan av huvudet innan du tar på huvudlaget.

Nosfladder

En del hästar tycker inte om att få smuts och stänk på mulen. Dessa hästar kan fungera bättre med ett nosfladder. Du trär nosremmen genom nosfladdret. Spänn den så att du fortfarande får plats med två fingrar mellan mule och nosfladdret.

Tungband

För att hindra att hästen lägger tungan över bettet eller att den hamnar för långt bak i svalget kan man använda ett tungband. Två modeller är godkända där den vanligaste är tillverkad i läder, men det finns också i oelastiskt syntetmaterial som fästes med kardborreband. Båda fästes under hästens haka. Sätt på tungbandet precis innan du kör ut och ta av det så fort du har kört klart.

Fundera på:

Varför är det viktigt att tungbandet sätts på precis innan du kör ut och tas av direkt när du kommer in i stallet igen? Vad kan hända om tungbandet har suttit för hårt på hästen? Gör en kontroll av hästens mun och öva sedan på att sätta på och ta av ett tungband!

Kommer du på andra typer av utrustning till hästens huvud? Finns det för- och nackdelar med dem?

Godkänt tungband

Ej godkänt tungband

BETT

Hästens munhåla är mycket känslig och du kan med små rörelser få hästen att gå undan för tryck. Den är känslig för skav och tryckskador, därför är det viktigt att kontrollera munhålan och tänderna kontinuerligt. Det finns en rad olika sorters bett som kan användas. Stålbett, läderklädda, gummiklädda och smaksatta bett. Alla bett har en sak gemensamt och det är att det ska ha en stålkärna. Ibland kan det fungera med ett bett hemma i träning och ett annat vid tävling. Tänk på att först ta reda på orsaken till varför du kan behöva använda ett skarpare bett än du normalt gör på hästen. Den kan känna obehag av bettet på grund av sår, skador eller andra problem i munnen och det är viktigt att du gör en noggrann utredning innan du byter bett.

Anpassning: Det ska vara minst nio millimeter i diameter där bettet når hästens mungipor och det får inte nypa hästen i mungipan eller hamna för långt ut från munnen vid ett tömtag. Då ökar risken för klämskador vid mungipan. Hur väl bettet passar hästens mun beror på underkäkens bredd, gommens form, tungans storlek, mungipans och lanernas läge. Tänk på att du ibland behöver byta bett på den växande hästen.

Tvådelat bett

Det är det vanligaste bettet som används idag. Det är ett bett som passar bra på de flesta hästarna.

Tredelat bett

Det fungerar ungefär som det tvådelade bettet men vissa hästar trivs bättre med ett tredelat jämfört med ett tvådelat. De tre länkarna i ett tredelat bett ligger bättre i hästens mun jämfört med ett tvådelat med tanke på de förutsättningar som finns i munnen.

Rakt bett

Det är ett något mildare bett jämfört med delade bett då det endast ger ett tryck mot tungan medan delade bett ger ett tryck på både tunga och laner.

Entömsbett

Det här bettet används många gånger på hästar som ”hänger på en töm” eller som är väldigt starka. Genom att fästa tömmen i ringen längst ut från bettet blir kusken något starkare i den sidan. Man kan välja att fästa en sidas tøm längst ut, eller båda sidors, om hästen är väldigt stark.

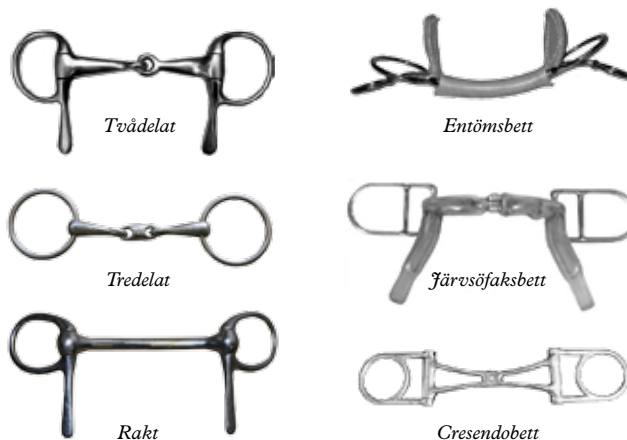
Kom ihåg att alltid först reda ut varför hästen hänger på en tøm innan du använder dig av ett entömsbett! Hästen kan bli stark av många orsaker som till exempel skador, hälta eller sår i munnen och den ska därför alltid genomgå en noggrann undersökning som påvisar att hästen inte har ont.

Järvsöfaksbett

Det är ett bett som kan användas på hästar som är väldigt starka. Det är vanligare att man använder det på kallblod jämfört med varmblod. Kusken blir starkare av att använda det här bettet.

Cresendobett

Det är ett lite skarpare och bredare bett. När kusken tar tag i bettet blir det ett bredare tryck på hästens mungipor. Det används på hästar som kan bli starka.

Fundera på:

Hur väljer du bett till en häst och hur tillpassar du bettet? Hur vet du vad som är lagom höjd för ett bett i hästens mun? Vad kan påverka att olika bett passar olika bra i hästars munnar? Varför kan du ibland behöva ett bett i träning och ett annat i samband med tävling? Hur ska ett bett skötas och vad gör du med bettet efter en träningsrunda? Vad ska du tänka på om du använder samma bett till flera olika hästar? Diskutera!

CHECK OCH CHECKBETT

Det finns olika utformningar av checkremmar, beroende på vilket stöd hästen behöver. Det är viktigt att se till hästens förutsättningar. Man kan använda sig av kindstropp, checkbett eller raymondcheck till sin häst. Det finns två olika typer av checkremsalternativ där den vanligaste är en så kallad fast check när en person checkar upp hästen innan loppet börjar. Den andra varianten är automatchecken där kusken själv kan checka upp hästen och korta eller långa checken under loppets gång.

Anpassning: Checken får inte vara för hög, hästen måste få en chans att ha huvudet i en normal position. På en normalstor häst ska checkremmen helst inte vara kortare än en arms längd. Ha hästen uppcheckad under så kort tid som möjligt.

Kindstropp

Den sitter under hästens haka och lyfter upp huvudet. Det är den mildaste varianten av checkremsalternativ.

Checkbett

Det kan vara svagt böjt eller helt rakt, i stål eller läderklätt. Det får inte vara utformat så att hästen riskerar att få tryckskador i laner och/eller gommen. Om hästen "hänger" i checkremmen kan man prova att byta ut kindstropen mot ett checkbett istället. Man kan också kombinera checkbettet tillsammans med en kindstropp. Hästen slutar många gånger att hänga i checken när man använder sig av ett checkbett då det kan göra att hästen håller huvudet högre jämfört med en kindstropp.

Om hästen verkar irriterad på checkbettet ska du snarast kontrollera så att den inte har några vargtänder eller andra problem i munnen. Ta hästen till en veterinär med tandläkarkompetens och undersök den. Visar det sig att den har vargtänder bör dessa dras ut.

Raymondcheck

Den är vanligast att använda på kallblod och ponnyer då de ibland upplevs tunga i huvudet. En raymondcheck lyfter huvudet utan att du har något checkbett i munnen. Det används på hästar som inte trivs med checkbett eller som har tendens att dra in huvudet mot halsen. Det är viktigt att raymondchecken inte hamnar för långt ned på nosryggen eftersom att det blir ett tryck av den och om den sitter för långt ned kan hästens luftvägar tryckas ihop vilket gör att den inte får tillräckligt med syre.

Fundera på:

Vilka hästar kan behöva ett stöd av checken och vilka brukar inte behöva det? Hur vet du om hästen behöver en checkrem eller inte? Kan vissa hästar fungera bättre utan checkrem, varför?

Häst uppcheckad med fast check.

Kindstropp

Checkbett

Raymondcheck

BENSKYDD

Det är viktigt att du som tränare och/eller kusk är noggrann och ser hur hästen rör sig och om den slår sig på något ben. Beroende på område, hur mycket och hårt en häst slår sig kan man använda olika former av skydd för att förhindra detta, annars kan hästen bli rädd för att länga på steget och våga ta i. Tänk på att anpassa skydden bra på hästen så att de sitter kvar på rätt ställe utan att spänna allt för hårt. Tänk också på att det är viktigt att sköta hästens hovvård och ha rätt beslag på hästen för att underlätta dess rörelser och för att det ska vara så skonsamt som möjligt för hästen.

Bandage

Det används på hästar som stryker sig och är lättare än vad ett par gamascher är. Det är viktigt att inte bandagera för hårt, då kan benen lätt stasas genom att blodcirkulationen försämras. Bandage ger också hästens leder och ligament lite extra stöd som kan vara viktigt för vissa hästar. Använd alltid ett vaddstycke under bandaget för att ge ett bra stöd och så att det blir behagligt för hästen. Se till att du har bandagerat jämnt över hela senans område för att få trycket från bandaget väl fördelat över hela skenan. När det är en väldigt tung och blöt bana eller regnigt väder kan det vara bra att använda ett annat material än textil i bandagen som annars suger åt sig vätskan och blir betydligt tyngre för hästen att springa med. Prova att använda självhäftande bandage eller byt till ett par gamascher.

Gamascher

De används på hästar som slår sig på insidan bakbenen vid kota, skena eller ända upp mot hasen. Gamascher kan vara höga, låga, med eller utan flärp och så finns det speed-cops gamascher.

Anpassning: Sätt gamaschen lite högre upp och låt den sedan glida ned mot kotan. Börja med att spänna den understa remmen så att den hamnar ungefär ett finger ovanför kotleden. Fäst sedan de resterande remmarna eller kardborren. Du ska få in ett finger mellan remmen och hästens ben för att det ska vara lagom spänt.

Knäkappor

De används på hästens framknän om den slår på sig. Knäkapporna ska sättas på allra sist innan du kör ut med hästen i träning eller till defileringen, eftersom de behöver sitta ganska hårt för att inte glida ner. Ta av knäkapporna direkt när hästen kommer in i stallet, om de sitter allt för länge kan de påverka blodcirkulationen negativt.

Anpassning: Remmen ska peka bakåt. Låt knäkappan glida nedåt mot knäet och när du känner att det tar emot fäster du remmen.

Bandage

Gamascher

Knäkappor: Lyft gärna frambenet och för den spända knäkappan lite lätt snett uppåt och framåt för att få den att hamna i rätt läge. Känn efter om du behöver spänna remmen mera efter detta.

Senskydd

De används på frambenen för att skydda området vid skenan. De finns i flera olika varianter och utformningar.

Anpassning: Remmarna ska peka bakåt. Börja lite högre och låt den glida nedåt. Börja med den understa remmen och se till att den hamnar precis ovanför kotleden.

Boots

De används mest som vikt för att tynga en häst som är för lätt, vilket innebär att det är ett bra hjälpmedel för balansering. Men de kan också användas för att undvika balltramp på framhovarna. Bootsens finns för både fram- och bakben samt i olika vikter och storlekar. Se till att välja ett par som passar din häst.

Scalpers

De används till hästar som slår sig på bakbenens kronrand. Det finns scalpers med och utan scalpers-spik. Om hästen behöver dessa med scalpers-spik behöver man förbereda ett hål på utsidan av hoven, intill skon, där den fästs fast.

Fundera på:

Värför är det inte bra att spänna benskydden för hårt och ha på dem för länge? Vad kan hända med hästen då? Vad kan hända om du spänner dem för löst. Kan det påverka hästen negativt? Öva på att bandagera tävlingsbandage på en häst i stallet! Hur vet du att du har bandagerat lagom hårt?

Senskydd

Boots

Scalpers

ÖVRIGA SKYDD OCH HJÄLPMEDEL

Martingal eller springrem

Använd något av dessa om du har en häst som springer med huvudet väldigt högt. Huvudets placering påverkar steglängden och en häst som har huvudet allt för högt upp får ett kortare framsteg. Vilken av de båda du ska använda får du prova dig fram till. Om du använder en springrem bör du kombinera den med en spärrgrimpa för att fästa remmen i. Hästen behöver också ha en checkrem, annars kan den dra ner huvudet så långt att den kan fastna med benen i springremmen. En martingal kan vara bra för att hålla bettet på rätt plats i munnen. Inget av de båda hjälpmedlen får hindra hästen från att ha huvudet i en för den naturlig position.

Svansgaffel

Den kan användas om hästen slår eller kniper med svansen. Då kan du minska risken att tömmen hamnar under svansen.

Anpassning: Ersätter den vanliga svanskappan och du fäster remmarna runt hästens svansrot. Du bör få in ett finger mellan svansgaffelns remmar och hästens svansrot.

Skitlapp

Om hästen är lös i magen kan man använda en skitlapp. Tänk på att snörena från fästet på lappen inte får skava på hästens svansrot.

Slagrem

Det är en extra säkerhet om hästen skulle börja slå när du kör den. Om du anpassar slagremmen rätt minskas risken för att hästen ska kunna slå bakut och få upp sina bakben högt upp i luften.

Anpassning: Den placeras bakom korsets högsta punkt och fästes i skalmarna på var sida. Vagnen ska vara rakt bakom hästen när du fäster slagremmen. Efter att du har spänt båda remmarna ska en hand få plats mellan hästens kors och slagrem.

Resgjord

Det är en rem som går under hästens buk i närheten av ljumsken och fästes i skalmarna på var sida. Den ska sitta mellan ljumsken och bukjordern. Sätt den inte för långt bak, då kan hästen känna obehag av den. Resgjorden förhindrar att hästen kommer allt för högt upp om den reser sig i vagnen.

Suspensoar till hingst

Det här är något som man kan använda på hingstar som inte klarar av att lyfta upp pungen när de springer. De upplever då ett obehag och suspensoarens kan hjälpa till att ge stöd.

Anpassning: Den fästes först i ryggstycket och dras nedåt under svansen och träs igenom svansen intill svanskappan. Där övergår remmarna i en trekantig tygbit som ska hjälpa till att lyfta upp hingstens pung. Tygbiten övergår igen till två remmar som ska fästas på vardera sida av selen. Om hingsten får skavsår av gummiremmarna kan de täckas över med mjukt ludd för att vara skonsammare.

Sidostropp

Har man ingen sidostång på sin vagn kan en sidostropp vara ett alternativ. Det är ett kraftigt gummiband och kan vara bra att använda på en långvagn i träningen om hästen behöver hjälp att gå rakt.

Anpassning: Du fäster det i vagnens skalm längst fram på den sida hästen springer snett mot. Sedan drar du det rakt bakåt och fäster det bredvid sulkyns sits. Det ska vara väl sträckt.

Ta alltid reda på orsaken till varför hästen går snett med huvud eller kropp!

Springrem

Svansgaffel

Skitlapp

Slagrem

Resgjord

Suspensoar till hingst

Sidostropp

Svensk Travsport
Hästsportens Hus, Solvalla
161 89 Stockholm
Tel. 08-627 20 00
E-post: kundtjanst@travsport.se
www.travsport.se

